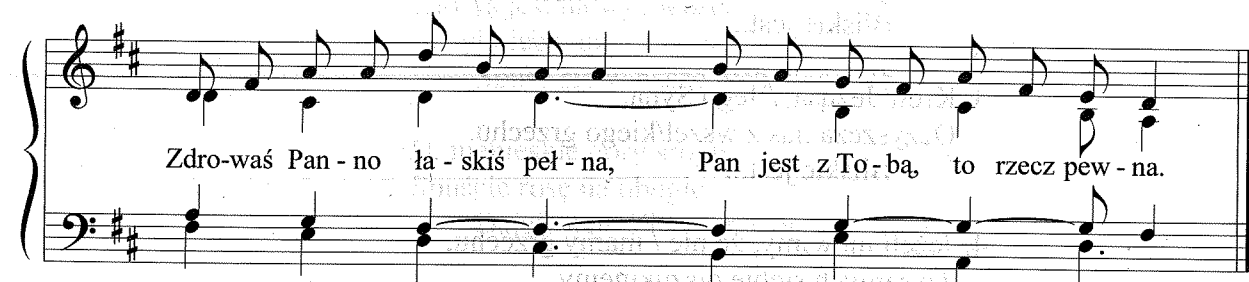
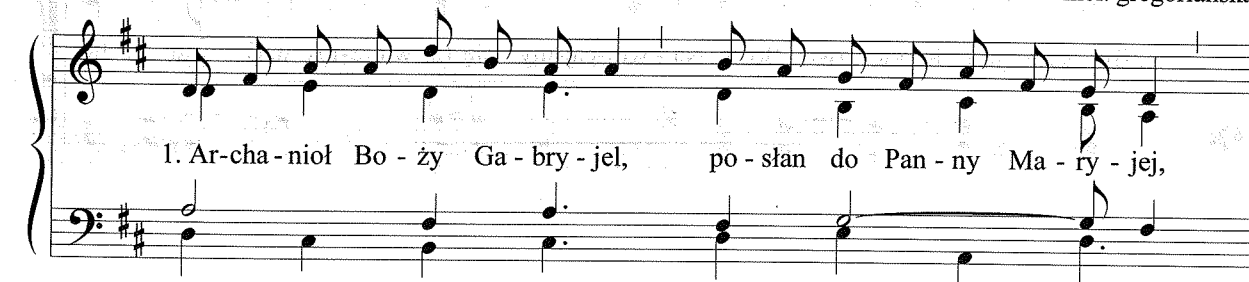

PIEŚNI NA ADWENT

ARCHANIOL BOŻY GABRYJEL

śl. XVII w.
mel. gregoriańska

2. Panna się wielce zdumiała
Z poselstwa, które słyszała;
Pokornutko się skłoniła,
Jako Panna świątobliwa;
Zasmuciła się z tej mowy,
Nic nie rzekła Aniołowi.

3. Ale poseł z wysokości,
Napełnion Boskiej mądrości,
Rzekł Jej: "Nie bój się Maryja,
Najszczęśliwsza, Panno miła,
Nalazłaś łaskę u Pana,
Oto poczniesz Jego Syna".

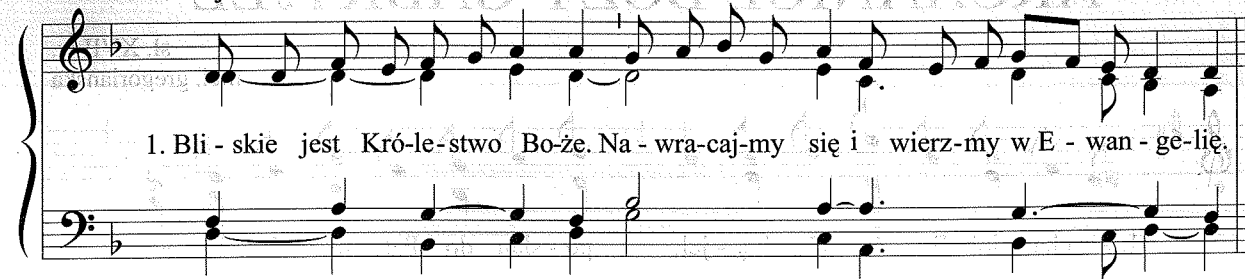
4. Jezus nazwiesz Imię Jego,
Będzie Synem Najwyższego;
Wielki z strony człowieczeństwa,
A niezmierny z strony Bóstwa,
Wieczny Syn Ojca wiecznego,
Zbawiciel świata całego".

5. Bogu Ojcu wszechmocnemu,
Synowi Jego miłemu
I Duchowi Najświętszemu,
Bogu w Trójcy jedynemu
Dziękujemy w uniżoności
Za ten cud Jego miłości.

BLISKIE JEST KRÓLESTWO

Refren

sl. i mel., oprac. ks. J. Pawlak

Zwrotki

2. Jeśli chodzi/my w światłości,
Wtedy mamy łączność / między sobą.
Bliskie jest...

3. Krew Jezusa, / Jego Syna,
Oczyszcza nas z wszel/kiego grzechu.
Bliskie jest...

4. Jeżeli mówimy, że nie / mamy grzechu,
To samych siebie o/szukujemy.
Bliskie jest...

5. Jeżeli wyznajemy / nasze grzechy,
Bóg oczyści nas z wszelkiej / nieprawości.
Bliskie jest...

6. Jeśliby na/wet ktoś zgrzeszył,
Mamy Rzecznika wobec Ojca - Jezu/sa Chrystusa.
Bliskie jest...

BOŻE WIECZNY, BOŻE ŻYWY

XVI w.

2. Któryś jest na wysokości,
Schyl nieba, użyż litości,
Spuść się w nasze głębokości. (bis)

3. O, niebieskie góry srogie,
Spuście rość na ubogie,
Dajcie nam Zbawienie drogie. (bis)

4. Nie trzymajcie Przejrzanego,
Chmury, swoim dżdem naszego
Przynieście Sprawiedliwego. (bis)

5. Przyjdź co rychlej Miłosierny,
O Boże, człowiek mizerny
Ciebie czeka, Tobie wierny. (bis)

CZEKAM NA CIEBIE

mel. ks. Zbigniew Piasecki

1. Cze-kam na Cie - bie, Je - zu mój ma - ły, Ci - che bła - ga - nia
 ku nie-bu ślę, Two - je-go przyj - ścia cze - ka świat ca - ły,
 ser - cem go - rą - cym przy - zy-wam Cię. Spójrz, tę-sknio - ny
 na tej zie - mi, Przy - bądź, Je - zu, po - ciesz nas;
 Szcze - rzeko - chać Cię bę - dzie-my, Przyjdź, o Je - zu, bo już czas.

2. Usłysz Maryjo głos Twoich dzieci,
 Tyś naszą Matką na każdy dzień.
 O daj nam Słońce, które rozświeci
 Grzechu i błędu straszliwy cień.

Spójrz tęskniony na tej ziemi,
 Daj nam Zbawcę, Dziecię Twe.
 My dla Niego żyć pragniemy,
 Jemu damy serca swe.

GŁOS WDZIĘCZNY Z NIEBA

śl. XVII w.
 mel. gregoriańska

1. Głos wdzięcz - ny z nie - ba wy - cho - dzi, Gwia - zdę nam no - wą wy - wo - dzi,
 Któ - ra roz - świe-ca ciem - no - ści I od - kry - wa na - sze zło - ści.

2. Z różdżki Jesse kwiat zakwita,
 który zbawieniem świat wita.
 Pan Bóg zesłał Syna swego,
 przed wieki narodzonego.
3. Ojcowie tego czekali,
 prorocy przepowiadali,
 że się Bóg światu miał zjawić,
 od śmierci człeka wybawić.
4. Wnet anioł Pannie zwiastował,
 o czym prorok prorokował:
 Iż miał powstać Syn zanego
 plemienia Dawidowego.
5. Weselcie się ziemskie strony.
 Opuściwszy niebios trony,
 Bóg idzie na te niskości,
 z niewymownej swej litości.
6. Weselcie się, wszysey święci,
 i wy, ludzie smutkiem zdjęci.
 Idzie na świat Odkupiciel,
 strapiionych wszystkich Zbawiciel.

HEJNAŁ WSZYSCY ZAŚPIEWAJMY

HEJNAŁ WSZYSCY ZAŚPIEWAJMY XVI w.

1. Hej - nał wszy - scy za - śpie - waj - my, cześć i chwa - łę

Pa - nu daj - my, na - boż - nie k'Nie - mu wo - łaj - my.

2. Mocny Boże z wysokości,
Ty światłem swej wszechmocności
Rozpędź piekielne ciemności.
3. Jużci ona noc minęła,
Co wszystek świat uświęciła,
A początek z grzechu wzięła.
4. Na to Boży Syn jedyny,
By ciemności zniósł i winy,
W żywot zstąpił świętej Panny.
5. Temu Bóg dał nas w opiekę,
By czartowską zniósł z nas rękę
I piekielną odjął mękę.
6. Ten łaskawie nas przyjmuje,
Z wiecznych ciemności wyjmuje,
Światłość zbawienną gotuje.
7. Boże, prawdziwa światłości,
Ty oświeć nasze ciemności,
Wiodąc do swojej jasności.

MĄDROŚCI, KTÓRA Z UST BOŻYCH

1. Mą - dro-ści, któ - ra z ust Bo - żych wy - pły - wasz, Wszy - stko u -

rzą - dzasz, ze-wsząd cel do - by - wasz: Przy - bądź i na - ucz

nas dróg roz - tro - pno - ści, Wiecz - na Mą - dro - ści.

2. O Adonai, Wodzu Izraela,
coś go wybawił z rąk nieprzyjaciela,
przybądź upadłym pod ciężkim brzemieniem,
z silnym ramieniem.
3. Korzeniu Jesse! Tyś chorągwią ludów.
Zamilkną króle na widok Twych cudów.
Przybądź i pospiesz, uzał się złej doli,
wybaw z niewoli.
4. Kluczu Dawidów, Izraela Boże,
co Ty stworzyłeś, nikt zamknąć nie może.
Przybądź, a wywiedź mocą Twojej prawicy
więźniów z ciemnicy.
5. O wschodzie ranny, światło wiekuiste,
sprawiedliwości słońce promieniste,
przybądź i oświeć w ciemnościach siedzące
nędznych tysiące.
6. Królu narodów, Tyś ich upragnieniem,
Tyś ich węgielnym jedności kamieniem.
Przybądź, niech człowiek przez Ciebie stworzony
będzie zbawiony.
7. Emanuelu, Królu, Prawodawco,
oczekiwanie narodów i Zbawco!
Przybądź i nasze wysłuchaj wołanie,
Boże, nasz Panie!

JAN JEST IMIĘ JEGO

sł.: ks. J. Zawitkowski
mel. ks. W. Kądziała

1. Jan jest i - mię Je - go, bo się Pan zmi - ło - wał.

Za - cha - ria - sza i El - żbie - tę po - kor - nych wy - słu - chał:

Bę - dziesz zwia - stu - nem, go - tuj dro - gę Pa - nu,

Wskaż nam Ba - ran - ka nad brze - giem Jor - da - nu.

Refren
Jes - teś po - tęż - nym gło - sem na pust - ko - wiu,

Chrztem nas ob - my - wasz i wo - łasz w po - ko - rze:

Po - śród nas sta - nał Chry - stus, Król po - ko - ju,

zbli - ża się Kró - le - stwo Bo - że.

2. Kim jesteś, człowieku dziwny znad Jordanu,
w sierć wielbłąda przyodziany, umocniony postem?
Co mamy czynić ludzie adwentowi?
Obmyjcie duszę i prostujcie drogi.
Jesteś potężnym głosem...

3. Ludzie są jak trzcina pośród tego świata,
wiatr ich szarpie w różne strony, chodzą w miękkich szatach.
Tyś wobec króla boskich praw obrońcą,
prorokuj mocny i wierny do końca.
Jesteś potężnym głosem...

4. Pomóż nam, Chrzcicielu, obmyć i sprostować
pogmatwane i splątane sumień naszych drogi.
Gdy przyjdzie Chrystus z Tobą Mu powiemy,
że On ma wzrastać, my zaś maleć chcemy.
Jesteś potężnym głosem...

5. Niech głos Twój potężny dojdzie znad Jordanu
do żołnierzy i uczonych, pokornych i prostych,
byśmy budzeni męstwem Twym o świecie
prawa ojczyste strzegli ponad życie.
Jesteś potężnym głosem...

NIEBIOŚA, ROŚĘ SPUSĆCIE NAM

1. Nie - bio - sa, ro - sę spuść - cie nam z gó - ry;

Spra - wie - dli - we - go wy - lej - cie, chmu - ry;

O, wstrzy - maj, wstrzy - maj, Two - je za - gnie - wa - nie,

I grze - chów na - szych za - pom - nij już, Pa - nie.

2. Niebioso...

O, spojrzij, spojrzij na lud Twój znękany
i ześlij Tego, co ma być zesłany.

3. Niebioso...

Pociesz się ludu, pociesz w swej niedoli,
już się przybliży kres twojej niewoli.

4. Niebioso...

Otwórz się, ziemio, i z łona twojego
wydaj nam, wydaj już Zbawcę naszego!

NIEBIOŚA, ROŚĘ ŚLIJCIE NAM Z GÓRY

(Rorate caeli)

melodia gregoriańska
sl: tłum. ks. Zbigniew Piasecki

Refren

Nie-bio - sa, ro-sę ślij-cie nam z gó-ry, niech ser - ca na - wie-dzi Zbaw-ca nasz.

Nie bądź za - gnie-wa-ny, o Pa - nie, nie pom-nij dłu-żej nie-pra-wo-ści na - szych.

Wszak-że Tyś Oj - cem na - szym, a my dzie - łem rąk Two - ich,

wej-rzyj o-to z mi-ło-sier-dzia swe-go: po-móż nam być wier-nym lu-dem Two - im,

byś - my Cię chwa - li - li jak oj - co - wie na - si.

2. Spójrz na udrękę ludu Twego i ześlij na ziemię Emanuela.
Ześlij prawdę i mądrość, ześlij moc z wysokości,
by nas uwolnić z ciężaru grzechu.
Wyciągnij prawicę Twojej dobroci,
natchnij nas nadzieją miłosierdzia Twego. Niebioso...

OTO PAN BÓG PRZYJDZIE

mel. gregoriańska

O - to Pan Bóg przy - dzie, zrze-szą świę-tych

nam przy - bę - dzie: wiel - ka mi - łość w dzień ów bę -

dzie. Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

OTO PAN PRZYBYWA

sł. i mel. W. Kądziela

Refren

1. O - to Pan przy - by - wa, pro - stuj - cie dro - gi swe - go - ży - cia.

Po-spiesz nam, Bo - że, z po - mo - cą, wy - zwól nas z pęt grze-chów na - szych.

Po-spiesz, a dłu - żej nie zwle-kaj, wzbudź w nas po-tę - gę swą na no - wo.

Refren

2. O Boże tchnij nowe życie
I okaż swe miłosierdzie.
Ciebie czekamy z tęsknotą.
Obiecanego Zbawiciela.
Oto Pan przybywa...
4. Ukaż nam blask Twojej drogi,
Którą do Ciebie idziemy.
Prawdy światłością nas oświeć,
Byśmy zdołali do Królestwa.
Oto Pan przybywa...
3. Oto nadchodzi nasz Zbawca,
Aby panować nad nami.
Mocą swej wielkiej ofiary
On zgładzi grzechy całej ziemi.
Oto Pan przybywa...

PAN JEST BLISKO

mel. ks. Zbigniew Piasecki

Antyfona

1. Pan jest bli - sko, już przy - cho - dzi, by zba - wie - nie lu - dziom dać,

Psalm

Wysłuchajcie Pasterzy pro - śby lu - du Twe - go i prowadź nas jak na - ród wy - bra - ny.

Antyfona

2. Ty, który panujesz / nad narodami *
okaż się / ludowi Twemu.

Pan jest blisko...

3. Panie / wzbudź potęgę Twoją *
i przybądź, / aby nas zbawić.

Pan jest blisko...

PRZYJDŹ SZYBKO DO NAS

sł. i mel. ks. J. Zawitkowski

Refren

1. Przyjdź, szyb - ko do nas Pa - nie, a Sło - wo

Two - je niech się sta - nie Cia - łem.

Nie pa - mię - taj, Pa - nie, da - wnych na - szych grze - chów,

wspo - mnij na swo - je wiel - kie mi - ło - wa - nie.

Refren

2. Zobacz, dom nasz pusty, tęsknotę w Kościele,
a Tyś jest Świętym i Odkupicielem.
Przyjdź szybko do nas...

3. Przyjdź z rosą ranną, przyjdź z gór potokami,
daj deszcz obfity dla spragnionej ziemi.
Przyjdź szybko do nas...

4. Grzech nam zbrał radość, napelnij zwątpienie,
w nocach adwentu bądź nam Zbawicielem.
Przyjdź szybko do nas...

5. Za Tobą stęsknieni, w niebo spoglądamy,
w dzień Twojej chwały będziesz "Bogiem z nami".
Przyjdź szybko do nas...

SPUŚĆCIE NAM NA ZIEMSKIE NIWY

śl. XVIII w.

1. Spuść-cie nam na ziem - skie ni - wy Zbaw - cę z nie - bios, o -
 blo - ki. Świat przez grze - chy nie - szczę - śli - wy, wo -
 łał w no - cy głę - bo - kiej; Gdy wśród od - stęp - stwa od
 Bo - ga Czart pa - no - wał, śmierć i trwo - ga, A
 cię - żkie prze - wi - nie - nia zam - kły bra - my zba - wie - nia.

2. Ale się Ojciec zlitował
 Nad nędzną ludzi dola.
 Syn się chętnie ofiarował,
 By spełnił wieczną wolę.
 Zaraz Gabriel zstępuje
 I Maryi to zwiastuje,
 I że z Ducha Świętego
 Pocznie Syna Bożego.

3. Panna przeczysta w pokorze
 Wyrokom się poddaje,
 Iszczą się wyroki Boże,
 Słowo Ciałem się staje.
 Ach, ciesz się, Adama plemię,
 Zbawiciel zejdzie na ziemię.
 Drżnij, piekło, On twe mocy
 W wiecznej pograży nocy.

KOLEŁY I PASTORAŁKI

ACH, UBOGI ŻŁOBIE

śl. XVIII w.
 mel. P. Studziński

1. Achu - bo - gi żło - bie, cóż ja wi - dzę w to - bie?
 Droż - szy wi - dok niż ma nie - bo, w ma - leń - kiej o - so - bie.
 Droż - szy wi - dok niż ma nie - bo, w ma - leń - kiej o - so - bie.

2. Zbawicielu drogi,
 Takżeś to ubogi!
 Opuściłeś śliczne niebo,
 Obrałeś barłogi. (bis)

3. Czyżeś nie mógł sobie
 W największej ozdobie
 Obrać pałacu drogiego,
 Nie w tym leżeć żłobie? (bis)

4. Na twarz upadamy,
 Czołem uderzamy,
 Witając Cię w tej stajence
 Między bydłętami. (bis)

5. Zmiłuj się nad nami,
 Obmyj z grzechów łzami,
 Przyjmij serca te skruszone,
 Które Ci składamy. (bis)